

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ТИТЕЛ

ТИТЕЛ, ОКТОБАР, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 137
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СРБИЈУ ЂЕ ВОДИТИ РАДИКАЛИ

Протекло је б година од формирања првих опозиционих странака.

Немогуће је било остати неопредељен и од свих политичких идеја које су се нудиле нама радикализам је изгледао и остао најближи. И најизазовнији!. Јер је у природи радикала да мењају ствари из корена и ми смо их мењали. И мењамо их, не компромисним супротстављањем постојећем

режиму.

Такво схватање није нас бацило у сенку политичких збивања у Србији. Тешкоће у раду, хапшења наших лидера и чланова, забране митинга, наше не постојање у режимским медијима само су нас ојачали! И натерале власт да нас посматрају као озбиљне политичке противнике. Неспремне на уступке и ублажавање наших политичких захтева.

Сачували смо наша идеолошка обележја, а то је доказ да нисмо политички камелеони.

СРС је странка која је у овом тренутку спремна за изборе који нам следе и спремна да постане један од кључних носилаца демократског, економског и културног процвата НОВЕ СРБИЈЕ.

Најславнији дани Србије били су када су на државном кормилу били радикали. СРС ће у предстојећој години доказати да је достојан наследник Пашићевих идеја. А то су:

Одбрана истинских права човека и ударање темеља за стварање правне државе каква је Србија заслужила да буде.

Ако нам српски народ поклони поверење бићемо носиоци идеје о уставној, правној и праведној држави.

А до победе, треба марљиво радити и имати стрпљења. Јер ми радикали осећамо време које наилази. И предвиђамо. А битке добијају они који тачно предвиђају. И у животу и у политици.

Будућност ће показати колико смо ми Радикали били у праву! Јер радикали (СРС) раде у садашњости, мислећи на будућност Србије.

А, народ Србије показаће својим гласом да има вере у СРПСКЕ радикале. И да желе да на челу Србије стоје они у које има ВЕРУ!

А то је СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА.

М. Гојковић

Маја Гојковић, кандидат за савезног посланика

"ЦРВЕНА" ОБЕЋАЊА

Вековна традиција српске породице и српскога села је слава, дан када се окупља цела породица, родбина, пријатељи. Нема правог Србина који је нерадо дочекивао и припремао своју славу, али сеоска слава то је нешто посебно. У Тителу то је 28. август - дан када се у њему нађе на стотине људи из околних места, пријатеља, родбине и као што увек и свуде без њих не може - наше деце.

У протеклих пола века владавине тоталитарног комунистичког режима, на све могуће начине (застрашивањем, принуђивањем, уценама и сличним - за њих препознатљивим методама), локални режимски извршиоци покушавали су да угуше и униште оно што је и прадеди од прадеде остало. Попреко се гледало на људе а понекад и на читаву породицу која је славила своју красну славу, и исти су „друштвено“ игнорисани, на радним местима малтретирани, као и често позивани на црвену „политичку одговорност“.

Сваког 28. августа, за дане сеоске славе, у „црвеним“ полуековном периоду, локални режимски извршиоци доносили су одлуке, уредбе и слична акта о ограниченој раду локала и кафана, забрани живе музике, окупљања омладине и још разним сличним за њих својственим ускраћењима.

Али, пошто живот тече даље, времена се мењају и како др Војислав Шешељ једном рече (цитирам):

„Владајући комунисти су одлучно променили кошуљу а да се претходно нису окупали нити дезинфиковали, па су и у вицестраначки систем пренели бациле аутократске заразе и тоталитарних модела понашања. Чиста кошуља на прљавом телу врло брзо је упила нагомилани историјски смрад и нови систем је врло брзо наставио да заудара поганим мириром самовоље и тираније која је пола века уништавала српски народ.“

Комунисти су искључиво ради очувања власти променили фирму и на кратко се преориентисали на националну политичку опцију да би ускоро опет показали своје право лице, кад год би им опозиционом акцијом монопол власти и привилегија био озбиљније уздруман.“

То се односи и на све овдашње „бивше“ комунисте који су преко ноћи на својим црвеним заставицама Титов лик заменили „Слобиним“ и који по једну држе у горњем цепу, увек при руци и којом су спремни да махну истог тренутка уколико им се укаже опасност по функцију, директорску столицу, материјално или пак било које друго нелегално стечено или додељено место

у хијерархији социјалистичког режима.

Да комунистичка бескрупнознота нема границе говори и чињеница да исти они већ поменути комунисти, својим прилозима сада постају донатори за поправку православне цркве. Али, поручујемо им да им се никаквим донаторством нити материјалним искупљивањем неће бити заборављено а камоли опроштено оно што су урадили српском народу за време протеклог „црвеног“ века.

Да комунистичким варијантама додворавања народу нема краја, говори и подatak да је за 28. август 1996. године, локални режимски клан обећао грађанима (не више наивнима као ранијих година) „свечано“ пуштање у рад месне телефонске мреже и новоуређеног трга. Наводно, све је било испланирано до детаља, само се још није знало који ће од атрактивнијих функционера из њиховог партијског врха пресећи врпцу. Али, какви би то они били комунисти када би испунили своја обећања и урадили оно што причају и пишу у својим разним програмима „Србија у нови век, Србија 2000.-те“ и сличним обманама. Комунистичка безобзирност, умишљена политичка надмоћност и омаловажавање народа иду чак до те мере да ни на било који начин нису се потрудили да оправдају свој врло велики пропуст и за њих вероватно погубан на локалној политичкој сцени.

У прегршту соц. неистина истакао бих ону у којој се поражени комунисти правдају да је с обзиром на тешку економску ситуацију урађено ипак много. Па много и јесте ако знамо да су телефонски претплатници у Тителу постали комунисти доласком на неку локалну режимску функцију и да је то тако било од укључења првог броја па до данас. (Молимо грађане, пошто ми не причамо ништа неаргументовано, узмите телефонски именик Титела, прочитајте имена - сви ми добро знамо за већину од њих ко су, шта су и шта су урадили за Тител, и што је најгоре за децу Титела), али, и када буду прочитали ово они ће се само наслеђати јер комунистичка идеологија им је избрисала и оно мало човечности што су од дедова наследили. Зар ће они сада неком да чине услугу што ће урадити месну телефонску мрежу и што ћемо коначно моли да телефонирамо на прагу 21. века - ХВАЛА ИМ НЕ МОРАЈУ, А И ДА ХОЋЕ НЕ МОГУ.

Локални владајући клан је путем свог органа управе закључио уговоре са грађанима о изградњи телефонски приклучака. Свако од нас читајући овај уговор види да

Наставак на стр.: 3

Основач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић, Помоћник главног и одговорног уредника: Огњен Михајловић

Редакција: Рајко Горановић, Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Коста Димитријевић, Марина Јочић

Редакција прима пошту на адресу: „Велика Србија“, Француска 31, 11000 Београд

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

је он у предвиђеном року испоштован само 50%, а то је у оном делу којим смо се ми грађани обавезали да извршимо одговарајуће уплате у уговореним роковима.

Шта је било са оних других 50%?

Шта је било са новцем који смо ми грађани уплатили?

Шта је било са органом управе који је потписао уговоре?

Докле се стигло са радовима?

То су поштовани суграђани само питања на која тренутно још нису смишљене нове лажи и тумачења, до предстојећих локалних избора у новембру месецу, социјалисти ће их вероватно сmisлiti и у њихову истинитост покушати да убеде народ, али овога пута им то неће успети - закаснили су. Телефони су потреба сваког нашег домаћинства и за то ћемо се борити док га свака кућа не буде користила а не добила (то су за нас два врло различита појма).

Што се тиче градског трга, вероватно ће лепо изгледати једнога дана, можда „неко“ и зна како и када, али о томе нећemo. Једино нас интересује и о томе ћемо писати у једном од наредних бројева, оправданост утрошка новца грађана, да ли је то била приоритетна инвестиција - јер то су финансирали радни људи и грађани Титела, а не група умишљених „црвених“ босова. Као што у пролазу ових дана рече један наш виђенији суграђанин: „Тител је сада скоро исти као

престоница комунизма“, а знате ли зашто - „оба града имају „црвени“ трг.

Е, да ли ће Тител имати црвени или зелени трг зависи пре свега од грађана - НЕКА ТО ОНИ САМИ ОДЛУЧЕ.

Као што се напред у тексту запитах какви би то они комунисти били када би испунили своја обећања, исто тако запитајмо се сви:

КАКАВ БИСМО МИ ТО НАРОД БИЛИ, КАДА БИСМО И ОВОГА ПУТА „НАСЕЛИ“ НА ЈИХОВА ОБЕЋАЊА, ОБМАНЕ, СЛАТКОРЕЧИВОСТ И У „ЦРВЕНО“ ОБОЈЕНЕ ЛАЖИ.

ПОКАЖИМО ИМ КО СМО, ШТА ЖЕЛИМО, ШТА МОЖЕМО И ГДЕ ИМ ЈЕ МЕСТО НА ПРЕДСТОЈЕЋИМ ЛОКАЛНИМ ИЗБОРИМА.

ОО СРС Тител

Стеван Марјанов, кандидат за савезног посланика у изборној јединици 9, и за покрајинског посланика у Тителу, Локу, Вилову, Гардиновцима, Шајкашу и Мошорину

Да ли ће Тител дочекати културу!

Тител је место са око 7.000 становника, идеалног је географског положаја за развој туризма, за пољопривреду, лов, риболов,...

Идеално, а ипак тако неразвијено!

Данас Тител пропада у све дубљији понор. Све је замрло у Тителу. Млади тумарају улицама, обилазе кафиће и дискотеке пуне дима, постају друштвени проблем, одају се алкохолу, други, проституцији. Немају послу, а ни перспективе да ће га у додледно време наћи. Ко је крив за овакву ситуацију? Одрасли сигурно јесу, и то највише. Они одрасли којима је најважније да покраду што више државне и народне имовине и да када за то дође време „подигну сидра“ и оду у неки светски град. не размишљајући о опустошеном Тителу.

У Тителу скоро да непостоји оно што је нормално за свако друго, и велико и мало место - КУЛТУРА. У сваком случају ништа што би занимalo млади свет. Биоскоп одавно не ради, а салу отворе само понекад, да одрже приредбу у част „8. марта“, „22. децембра“, „29. новембра“ и „25. маја“.

О библиотеци не треба много говорити или писати. Једина карактерис-

тика наше библиотеке је да се слагање књига по полицама врши на основу боје а не на основу жанра или имена књижевника који је књигу написао. Горња полица је плава, затим бела, па црвена. Нема везе да ли је у питању Југословенска, Француска или рецимо Руска књижевност, да ли су у књигама басне, драме или песме. Многих књига ни нема. Оне најстарије, од највеће вредности једноставно су бачене на Тителску депонију. Да је нека друга библиотека у питању овакве књиге биле доведене у очувано стање и изложене - да служе на част, и библиотеци и месту.

Ови редови показују још једном да социјалисти на власти незнaju и нећe да поштују културну баштину свог народа. То их једноставно не занима.

Када би неко од нас Тителјана пожелео да оде у позориште - сам, са супругом или децом, мора претходно да испуни један, не баш лак услов: неопходан му је аутомобил, како би могао да се превезе до најближег позоришта удаљеног тридесетак километара. Да ли Тител не заслужује позориште? Да ли наша деца морају да имају само кафиће и дискотеке? Да ли

не заслужују ни базен или дворану за клизање? Зашто да себи не приуште, и млади и стари понекад куглање?

Знамо ко има све ово - они који мисле за добробит својих грађана али, Тител такве нема на власти. Ми тонемо све дубље, млади одлазе све више, Тител, овакав какав је сада, нема никакве перспективе.

Сигурно је да у Тителу има деце са талентом за, на пример, сликарство или глуму. Како развијати таленат код оваквих малишана ако немате пару за то или ако нисте близки локалним социјалистима на власти? Једино да пустите да таленат код вашег детета пропадне.

Ове године имате шансу да ово промените. Дајте шансу онима који знају шта треба радити, не само када је култура у питању. Онима који знају шта радити и са привредом и са пољопривредом. Онима који знају како се поштено и праведно управља Тителом.

Дајте шансу Тителу, шансу својој деци, шансу да боље живимо у нашем Тителу!

Дајте шансу Српским радикалима!

Месни одбор СРС за Тител

**ВЕЛИКИ ПРЕДИЗБОРНИ
МИТИНГ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

ВРБАС, 25. октобар 1996.
петак у 15,00 часова

ГОВОРЕ: др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
МАЈА ГОЈКОВИЋ
МИЛОРАД МИРЧИЋ
ИГОР МИРОВИЋ

**ВЕЛИКИ ПРЕДИЗБОРНИ
МИТИНГ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

У НОВОМ САДУ, 27. ОКТОБАР 1996.
НЕДЕЉА У 17,00 часова, плато „СПЕНС-а”

ГОВОРЕ: др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
МАЈА ГОЈКОВИЋ
МИЛОРАД МИРЧИЋ
ИГОР МИРОВИЋ

**ПРЕДСТАВЉАЊЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
НА ПРОГРАМУ РТС-а 20. ОКТОБАР 1996. у 21,50**

УЧЕСТВУЈУ:

др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
МАЈА ГОЈКОВИЋ
ЈОРГОВАНКА ТАБАКОВИЋ
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ

**ЦЕНТРАЛНИ ПРЕДИЗБОРНИ МИТИНГ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

**У Београду
испред Савезне скупштине**

четвртак, 31. 10. 1996. у 17,00 часова

**Говоре: Др Вожислав Шешиљ
Томислав Николић
Маја Гојковић**

И ОСТАЛИ ЧЕЛНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ